

РЕШЕНИЕ

№ 6208

гр. София, 23.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **1592** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по подадена юрисконсулт – пълномощник на директора на СДВР – МВР касационна жалба, против Решение № 147/10.01.2024 г. на Софийския районен съд, НО, 134-ти състав, по НАХД № 6757/2023 г. С решението е отменено Наказателно постановление № 22-4332-020125/10.10.2022г. на Началник група при отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на основание чл.638, ал. 3 от КЗ на Л. И. Т. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева, поради маловажност на случая на осн. чл. 28. ал. 1 от ЗАНН и е предупреден Л. И. Т., че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на този съдебен акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

С касационната жалба се твърди неправилност на въззивното съдебно решение, като са изложени съображения, че фактическите обстоятелства, свързани с настоящия случай, не сочат маловажност по смисъла на чл.28 от ЗАНН и деянието не следва да се квалифицира като „маловажен случай“ по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Иска се отмяната му и присъждане, в полза на СДВР, на юрисконсултско възнаграждение,

като се възразява за прекомерен размер на адвокатското таксова, ако бъде претендирано. В съдебното заседание касаторът не е представяван.

Ответникът не се явява и не се представява. Представя писмено становище, с което оспорва касационната жалба. Не заявява искане за присъждане на разноски.

Прокурорът при С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, VII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна. Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Според разпоредбата на чл. 218 от АПК касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, а за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Решението на районния съд е правилно като краен резултат и не са налице сочените с жалбата касационни основания за отмяната му.

С обжалваното решение СРС е отменил Наказателно постановление № 22-4332-020125/10.10.2022г. на Началник група при отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на основание чл.638, ал. 3 от КЗ на Л. И. Т. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева, поради маловажност на случая на осн. чл. 28. ал. 1 от ЗАНН и е предупреден Л. И. Т., че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на този съдебен акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

За да постанови решението си въззивния съд е приел, че лек автомобил марка „С.“, модел С5Н2“ е рег. [рег.номер на МПС] бил собственост на И. Б. Т.. По отношение на същия имало сключена ЗЗГОА обективизирана в полица №BG/02/121002563032 с период от валидност от 11:56 часа на 31.08.2021г. до 23:59 часа на 30.08.2022г. На 31.08.2022г., около 23:55 часа жалбоподателят Т. управлявал процесния автомобил, като се движел по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]. На кръстовището с [улица]автомобилът бил спрян за проверка от св. И. И. - на длъжност мл.автоконтрольор при ОПП - СДВР. При извършената служебна проверка било установено, че Т. не представя ЗЗГОА валидна към процесната дата и час.

Св. И. намерил, че Т. е допуснал нарушение на чл. 638, ал 3 от КЗ и в присъствие на свидетел съставил против него АУАН № ГА№ 419183/01.09.2022г.

Въз основа на съставения АУАН било издадено процесното Наказателно постановление № 22-4332-020125/10.10.2022г. на Началник група при отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на основание чл.638, ал. 3 от КЗ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева.

Безспорно по делото е установено, че по отношение на лек автомобил марка „С.“, модел С5Н2“ с рег. [рег.номер на МПС] е имало валидно сключена ЗЗГОА в периода от 31.08.2021г. до 30.08.2022г. и към 23.55 часа на 31.08.2022г. по отношение на лекия автомобил с рег. [рег.номер на МПС] не имало валидно сключена ЗЗГОА. Такава е била сключена на 01.09.2022г., след проверката на контролните органи.

Въззивният съд е отменил оспореното НП, като е приел, че Л. Т. е осъществил от обективна и от субективна страна състава на нарушение по чл. 638, ал. 3 от КЗ. Съдът същевременно е преценил нарушението като маловажен случай, като е счел, че е налице хипотезата на чл. 28 от ЗАНН и случаят е маловажен, като отговаря на легалната Дефиниция по § 1. т. 4 от ДР на ЗАНН. Приел е, че извършеното нарушение от физическото лице, с оглед на липсата на вредни последици и с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. От нарушението няма вредни последици, тъй като застраховката "Гражданска отговорност" е сключена в деня на констатиране на нарушението, до когато няма данни автомобилът да е управляван и да е причинил произшествие.

При издаване на НП административнонаказващият орган не е проверил дали са налице условията за прилагане на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Действително, АНО е длъжен да провери налице ли са предпоставките за приложение на чл.28 от ЗАНН и в случай, че те липсват – да пристъпи към издаване на наказателното постановление – чл.53, ал.1 от ЗАНН. В случай обаче, че наказващият орган не е обсъдил тази възможност, няма пречка това да се извърши от съда в процеса по контрол на наказателното постановление, което е сторено. Съдът е констатирал, че извършеното нарушение носи белезите на маловажен случай и е приложил последиците от тази хипотеза. В конкретния случай районният съд е приел, че извършеното административно нарушение може да се третира като маловажно по смисъла на чл.28 от ЗАНН, като е мотивирал изводите си в тази насока. Настоящият състав изцяло споделя изложените в тази насока съображения в атакуваното решение. Безспорно описаното в НП нарушение се отличава с по-ниска обществена опасност спрямо обикновения случай на нарушения от този вид.

Касационният съдебен състав споделя мотивите на въззивния съд за маловажност на процесния случай, предвид установените факти, че по отношение на лек автомобил марка „С.“, модел С5Н2“ с рег. [рег.номер на МПС] е имало валидно сключена ЗЗГОА в периода от 31.08.2021г. до 30.08.2022г. и към 23.55 часа на 31.08.2022г. по отношение на лекия автомобил не имало валидно сключена ЗЗГОА, но такава е била сключена на 01.09.2022г., след проверката на контролните органи. Настоящата

съдебна инстанция споделя изводите на въззивния съд, че извършеното нарушение от физическото лице, с оглед на липсата на вредни последици и с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото разноски следа да бъдат възложени на ответника по касация, но тъй като не са поискани, съдът не дължи произнасяне.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, VII - ми касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 147/10.01.2024 г. на Софийския районен съд, НО, 134-ти състав, по НАХД № 6757/2023 г.

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.